08/02/2020

Εορτάστηκε η μνήμη του προστάτου των καρκινοπαθών στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε χθες και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Σάββα Κυριωτίσσης Βεροίας επί τη εορτή του Αγίου Παρθενίου Επισκόπου Λαμψάκου, προστάτου των καρκινοπαθών.

Παρέστησαν μέλη του Συλλόγου Καρκινοπαθών Ημαθίας και στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη του Συλλόγου και ανέγνωσε σχετική ευχή για τους ασθενείς.

Για τις φωτογραφίες πατήστε **ΕΔΩ**

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Ἁπλοῦν τό ἦθος ... καί ταπεινόν, ἐλέους τε μεστόν ... Πάτερ ἐνέ-δει-ξας».

Ἀνάμεσα στούς θαυματουργούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας συγ-κα-ταριθμεῖται καί ὁ ἑορταζόμενος σή-μερα ἅγιος ἐπίσκοπος Λαμψά-κου, ὁ ἅγιος Παρθένιος, τόν ὁποῖο τιμᾶ καί πανηγυρίζει ἰδιαιτέρως ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἐδῶ, στόν ναό τοῦ ἁγίου Σάββα, καί ἐπικα-λεῖται τίς πρεσβεῖες καί τή θαυμα-τουργή του ἐπέμβαση γιά ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού ἔχουν ἀνά--γκη καί ζητοῦν τή βοήθεια καί τή χάρη του.

Καί ὁ ἅγιος Παρθένιος δέχεται τίς προσευχές μας καί θεραπεύει τούς πάσχοντες, πού ζητοῦν τή βοήθειά του μέ πίστη, διότι εἶναι ἐλεήμων καί φιλεύσπλαγχνος πρός τούς ἀν-θρώπους, ὅπως ἦταν καί κατά τήν ἐπίγεια ζωή του. Διότι μπορεῖ νά μήν διακρί-θηκε γιά τήν κατά κό-σμον σοφία καί τίς κατ᾽ ἄνθρω-πον γνώσεις του, ὅπως ὁ ἅγιος Φώτιος, πα-τριάρ-χης Κωνσταντι-νου-πόλεως, τόν ὁποῖο τιμήσαμε χθές· μπορεῖ νά μήν διακρίθηκε γιά τίς ρητο-ρι-κές του ἱκανότητες καί γιά τά θεο-λογικά του συγ-γράμ-ματα, ὅπως ἄλ-λοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, διακρίθηκε ὅμως γιά τήν ἁπλό-τητα τῆς ἀνα-στρο-φῆς του, γιά τήν ταπείνωσή του, γιά τή γεμάτη ἀγά-πη γιά τούς ἀνθρώπους καρδιά του, ὥστε δί-καια νά ψάλλει ὁ ἱε-ρός ὑμνο-γρά-φος: «Ἁπλοῦν τό ἦ-θος ... καί τα-πεινόν, ἐλέους τε με-στόν ... Πάτερ ἐνέ-δει-ξας».

Αὐτές οἱ τρεῖς ἀρετές, ἡ ἁπλό-τη-τα, ἡ ταπείνωση καί ἡ εὐσπλαγ-χνία εἵλκυσαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο τόν ἀξίωσε νά λά-βει τή χάρη τῆς ἀρχιερωσύνης καί νά γίνει ἐπίσκοπος τῆς Λαμ-ψάκου, ἀλλά καί τόν ἁγίασε καί τοῦ ἔδω-σε τή χάρη τῶν θαυμάτων καί τῶν ἰάσεων, γιά νά συνεχίσει νά εὐερ-γετεῖ τούς ἀνθρώπους καί μετά τήν κοίμησή του. Καί δέν εἶναι τυ-χαῖο τό γεγονός αὐτό, διότι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι ὁ Θεός «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν».

Οἱ ἁπλοί καί ταπεινοί ἄνθρωποι εἶναι εὐάρε-στοι ἐνώ-πιον τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν ἔχουν ἰδέα γιά τόν ἑαυτό τους, δέν νο-μίζουν ὅτι εἶναι κά-ποιοι, ἀλλά ἔχουν μέσα τους συ-ναί-σθηση τῆς καταστάσεώς τους, συ-ναίσθηση τῆς διαφορᾶς πού ὑπάρ-χει μεταξύ τοῦ χοϊκοῦ καί ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ παντοδυνάμου καί πανα-γίου Θεοῦ, καί γι᾽ αὐτό μέ ὑπακοή καί προ-θυ-μία ἀγωνίζονται νά ζοῦν σύμ-φω-να μέ τό θέλημά του, νά ἐφαρμό-ζουν μέ συνέπεια τίς ἐντο-λές του, καί νά μήν νομίζουν ὅτι αὐτοί γνω-ρίζουν καλύτερα τί πρέ-πει νά κάνουν καί πῶς νά πο-ρευ-θοῦν στή ζωή τους. Καί ἔτσι, ἀκο-λουθώντας μέ ἁπλότητα καί τα-πείνωση τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ, ἀπο-λαμ-βάνουν τήν εὔ-νοια καί τή χά-ρη του καί ὑψώ-νο-νται καί μεγα-λύ-νο-νται ἀπό τόν Θεό.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἁγιότητα δέν χρειά-ζον-ται ὁπωσδήποτε ἰδιαίτερα προ-σό-ντα καί ἱκανότητες, δέν ἔχει ὡς ἀπαραίτητη προϋπόθεση νά γίνει κανείς μάρτυρας ἤ ἀσκητής, διότι ἡ ἁπλότητα, ἡ ταπείνωση καί ἡ εὐσπλαγχνία

πρός τούς ἀνθρώ-πους εἶναι ἀρετές τίς ὁποῖες μπο-ρεῖ νά ἀποκτήσει κάθε πιστός, ὁπουδήποτε καί ἄν ζεῖ, ὁποια-δή-πο-τε μόρφωση καί ἄν ἔχει, ὁποιο-δήποτε ἐπάγγελμα καί ἄν ἀσκεῖ, ἐάν ἀγωνίζεται.

Ὁ Θεός ζητᾶ τίς ἀρετές αὐτές ἀπό ὅλους μας, γιατί ἀποτελοῦν τό θε-μέ-λιο καί τή βάση γιά τήν ἀγάπη πού ὀφείλουμε νά δείχνουμε πρός τούς ἀδελφούς μας. Διότι αὐτός πού εἶναι ἁπλός καί ταπεινός δέν ἔχει ἐγωισμό καί γι᾽ αὐτό δέν ἀπο-βλέπει οὔτε ὑπολογίζει τό δικό του συμφέρον, τή δική του προβο-λή, τή δική τιμή καί δόξα. Ἀγκα-λιά-ζει τούς πάντες μέ ἀγάπη, φρο-ντίζει γι᾽αὐτούς σάν νά φρόντιζε τόν ἑαυτό του, τούς βοηθᾶ καί τούς συμπαρίσταται στίς ἀνάγκες καί τίς δυσκολίες του, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος Παρθένιος.

Ὁ Θεός δέν ζητᾶ πολλά ἀπό ἐμᾶς, ἀντιπροσφέρει ὅμως τό μέγιστο, τή χάρη του, σέ ὅσους κάνουν αὐ-τά τά ἁπλά πράγματα πού μᾶς ζητᾶ μέ συνέ-πεια καί ἀγάπη. Διότι ποιός μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι εἶ-ναι δύσκολο νά φέρεται μέ ἁπλό-τητα, μέ τα-πεί-νωση καί μέ ἀγάπη; Εἶναι δύσκο-λο, μόνο ὅταν δέν θέ-λου-με νά προσπαθήσουμε, μόνο ὅταν δέν θέλουμε νά ἀγωνισθοῦ-με.

Ἄς σκεφθοῦμε ὅμως πόσο μεγά-λο καί πόσο σπουδαῖο εἶναι αὐτό πού προσφέρει ὁ Θεός σέ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέ ἁπλότητα καί ταπείνωση καί δείχνουν ἔμπρακτα τήν ἀγάπη τους στούς ἀνθρώπους· ἄς παρακινηθοῦμε καί ἀπό τό πα-ρά-δειγμα τοῦ ἁγίου Παρθένιου, ἐπισκόπου Λαμψάκου, τοῦ θαυμα-τουρ-γοῦ, τόν ὁποῖο ἤρθαμε νά τι-μή--σουμε σήμερα, καί ἄς προσπα-θή-σουμε ὅλοι μας. Καί τότε θά ἔ-χου-με ἀκόμη περισσότερη τή χά-ρη τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἀλλά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε καί τήν αἰώνιο ζωή κοντά στόν Θεό καί μαζί μέ τόν ἅγιο Παρθένιο καί τόν ἅγιο Σάββα ἀλλά καί ὅλους τούς ἁγίους μας, οἱ ὁποῖοι ἦταν προικισμένοι μέ ὅλες αὐτές τίς ἀρετές, καί προπάντων μέ τήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη πρός τούς ἀνθρώπους καί πρός τόν Θεό.